

ת"פ 57289/07/15 - מדינת ישראל נגד עידן נקש

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 57289-07-15 מדינת ישראל נ' נקש
ת"פ 11535-11-16 מדינת ישראל נ' נקש
תיק חיצוני: 0-1160-09823-2015
בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מדינת ישראל המאשימה

נגד
הנאשם
עידן נקש

החלטה

ההליך המשפטי והבקשה לחזרה מהודיה

1. ביום 4.11.15 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות. ביום 31.1.16 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו יחזור בו הנאשם מהכפירה, יודה בעובדות כתב האישום מתוקן (להלן: **"התיק העיקרי"**) ויוטלו עליו שני חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות, אסר על תנאי והתביעה תעתור לפיצוי והסנגור יהיה רשאי לטעון כנגד הפיצוי. כמו כן הוסכם שהתנאים המגבילים בהם היה נאשם מצוי יבוטלו. באותו יום הוגש כתב אישום מתוקן. הנאשם אישר את דברי הסנגור ואמר לפרוטוקול: **"אני מודע לאמור בכתב האישום המתוקן, מבין את תוכנו ומודה בעובדות המפורטות בו"**. הדיון נדחה לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

2. ביום 29.3.16 הודיע ב"כ הנאשם שהנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות שירות וכי מצבו של הנאשם רע נוכח היעדר יכולת כלכלית. עוד ביקש הסנגור לבחון מחדש את נסיבות הסדר הטיעון. בית המשפט בהחלטתו קבע כי הדיון ידחה והנאשם יתייצב בפני הממונה על עבודות השירות. ביום 22.5.16 לא התייצב הנאשם לדיון והסנגור הודיע כי הוא עצור והדיון נדחה לטיעונים לעונש פעם נוספת. ביום 13.6.16 שוב לא התייצב הנאשם והוצא כנגדו צו הבאה. ביום 12.7.16 התקיים דיון בנוכחות הנאשם ולפנים משורת הדין הופנה שוב הנאשם לממונה על עבודות השירות. ביום 31.10.16 התקיים דיון בנוכחות הנאשם. הסנגור הלין על היחס שהוא מקבל מהנאשם ומאימו וטען כי הנאשם מצר על העובדה ששוב לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות. לאור נסיבותיו הקשות של הנאשם, הופנה שוב לממונה על עבודות השירות. ביום 14.12.16 התקיים דיון והנאשם לא התייצב אליו. הסנגור טען שהנאשם התייצב אצל הממונה על עבודות השירות וכי הנאשם התייצב ללא מסמכים רפואיים נדרשים. בשים לב לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, הופנה שוב לממונה על עבודות השירות.

3. ביום 29.1.17 התקבלה לתיק בית המשפט חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. בחוות הדעת התייחס הממונה לנסיבותיו הרפואיות של הנאשם והעובדה שהנאשם הודה בשימוש בסמים ובסופו של יום לא המליץ הממונה על עבודות השירות על השמת הנאשם בעבודות שירות.

4. ביום 27.2.17 התקיים דיון בנוכחות הנאשם והסנגור ביקש לדחות את הדיון נוכח קיומו של תיק פלילי נוסף
עמוד 1

שמספרו 11535-11-16 (להלן: "תיק הצירוף"). ביום 26.3.17 התקיים דיון אליו לא התייצב הנאשם. הסנגור טען כי הנאשם ישן ברחוב וכי מדובר בתיק חריג בנסיבותיו. בנוסף טען הסנגור כי נשקלת האפשרות לצירוף תיקים. ביום 10.5.17 התקיים דיון בנוכחות הנאשם והסנגור טען את הדברים הבאים: **"במצב דברים שנוצר אין לי אלא לבקש את סליחת חברי ובקשתי היא לחזור בנו מההסדר. אני מדגיש שאיננו מבקשים לחזור מהודאה אלא רק מההסדר לעונש. הקראתי לנאשם את כתב האישום בתיק המצורף, הנאשם הבין את תוכנו ומודה בעובדות כתב האישום".** בהחלטתו, קבע כבוד השופט מוחמד עלי **"במקרה הנוכחי, המאשימה הותירה את עניין חזרה מהסדר לשיקול דעת. מעבר לכך לא נטען כי קיימת פגיעה באינטרסים ציבוריים או כי התביעה הסתמכה על ההסדר ושינתה את מצבה לרעה. מעבר לכך נראה כי חזרה מההסדר נובעת מכך שנגד הנאשם הוגש כתב אישום לאחר ההסדר לצרף את התיק הנוסף. לפיכך, אני מתיר לנאשם לחזור בו מהסדר הטיעון תוך שמירת הודאתו בכתב האישום המתוקן בתיק זה".** לעניין התיק המצורף אמר הנאשם לפרוטוקול: **"אני מאשר את דברי הסנגור. אני מבין את האמור בכתב האישום בתיק המצורף ומודה בו".** הנאשם הורשע והופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

5. ביום 22.10.17 הוגש תסקיר של שירות המבחן. התסקיר סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 31, רווק אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות, על רקע נפשי. התסקיר הצביע בעיקר על קשיים בתקשורת עם הנאשם אשר הביאו לכך שלא ניתן היה לקיים את הפגישה וכאשר נעשה ניסיון לקבוע מועד נוסף סירב הנאשם. התסקיר פירט את השימוש בסמים על ידי הנאשם לצד בעיות נפשיות מהן סובל הנאשם והעובדה כי בעבר סירב הנאשם לאשפוז אך הסכים למסגרת אמבולטורית ואולם הפסיק את הטיפול על דעת עצמו. בהתייחסותו לעבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום של התיק העיקרי שמספרו 57289-07-15, התרשם שירות המבחן כי אינו לוקח אחריות על ביצוען ומהמתואר על ידי כתב האישום עולה כי הנאשם כופר בעובדות כתב האישום המתוקן. באשר לתיק הצירוף שמספרו 11535-11-16 התרשם שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירות אך ממעיט מחומרתן. באשר להערכת גורמי הסיכון והסיכוי לשיקום, הרי ששירות המבחן מציין כי בעבר נעשו ניסיונות לרתום את הנאשם להליך טיפולי מותאם למצבו במסגרת בריאות הנפש אולם לאחר שניתק את הקשר לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. לאור האמור בתסקיר ומאחר והנאשם הפסיק את השיחה בשירות המבחן טרם סיומה והצהיר כי אינו מעוניין להמשיך את הקשר עם שירות המבחן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בניינו של הנאשם.

6. ביום 22.10.17 התקיים לראשונה דיון בפני מותב זה ולדין הנאשם וסנגורו לא התייצבו מטעם הסנגור התייצב עו"ד אחר והדיון נדחה למועד נוסף ואולם פרוטוקול הדיון נמסר לסנגור ולנאשם שהתייצבו יום לאחר מכן.

7. לדיון ביום 31.10.17 לא התייצב הנאשם והוצא כנגדו צו הבאה.

8. לדיון ביום 11.12.17 התייצב הנאשם וסנגורו טען כי לאור האמור בתסקיר שירות המבחן, נדרשת על ידו בדיקה אם הנאשם חוזר בו מהודיה בכתב האישום המתוקן שבתיק העיקרי וביקש להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן בשנית. בהחלטתי, קבעתי כי לא שוכנעתי שהנאשם מבין בצורה ראויה את ההודיה בכתב האישום וכן לא מצאתי לנכון להפנותו שוב לקבלת תסקיר של שירות המבחן. התיק נדחה לטיעונים לעונש וכן לבדיקת הסניגור עמדת הנאשם לגבי התיק העיקרי. ביום 18.1.18 לבקשת הסנגור נדחה הדיון פעם נוספת על מנת שיבוא בדברים עם המאשימה.

9. ביום 5.2.18 התקיים דיון ובו ביקש הסניגור כי הנאשם יחזור בו מהודיה בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי שמספרו 57289-07-15. זאת ועוד פירט הסנגור כי לאחר ששירות המבחן התייחס להכחשת הנאשם לגבי תיק זה,

ערך בדיקה עם הנאשם וטען כי הנאשם חוזר בו מהודיה ואינו מודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בית המשפט הקריא לנאשם את כתב האישום המתוקן והנאשם השיב כי הוא אינו מודה ולמעשה לא כפר בנוכחותו באירועים אך במעשים עצמם כמפורט בכתב האישום המתוקן. בא כוח המאשימה התנגד לבקשה וטען כי אין בתיק בית המשפט כל ראיה שמדובר במי שסובל מבעיות נפשיות וכי מדובר בהודיה שנמסרה לפני שנתיים.

10. ס' 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 מסמיק את בית המשפט להתיר לנאשם, בכל שלב של המשפט לחזור בו מהודיה שנתן כולה או מקצתה מנימוקים מיוחדים שירשמו.

על פי הפסיקה בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו זו רק בנסיבות חריגות כאשר מתעורר חשש ממשי שהנאשם הודה בניגוד לרצונו החופשי או מבלי שהוא מבין את משמעות הודייתו. עיתי העלאת הבקשה האם להיעתר לה עובר למתן הכרעת הדין ולגזירת העונש ואף לאחר מכן בהליכי הערעור נודעת חשיבות בעיקר בשל החשש לניצול ההליך הפלילי בידי הנאשם לרעה. כך, ככל שהבקשה תוגש קודם לגזר הדין, יטה בית המשפט לקבל בקשות מהסוג דנן כאשר מתקיימת עילה מתאימה וכי בנסיבות כאלה קטן החשש שמא מדובר בתכסיס. לעניין זה ראו: ע"פ 3524/17 פלונית נ' **מדינת ישראל** (3.10.17; 8462/15 אבו ראס נ' **מדינת ישראל** (30.11.16); 5561/03 פלוני נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נח(4) 145, 154.

11. בענייננו שוכנעתי כי השתלשלות האירועים ונסיבותיו האישיות של הנאשם והבעיות מהן הוא סובל כעולה מתיאור שירות המבחן בתסקירו, מעלים חשש שמא הודייתו של הנאשם במיוחד לו בתיק העיקרי לא באה מרצונו החופשי וכי לא ניכרת הכרה והודאה אמיתית בביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן. לאור נתוני האישום של הנאשם היה מקום לבירור מעמיק בדבר אמיתות הודית הנאשם בכל העובדות הנטענות בכתב האישום עובר להודיה בבית המשפט. הנאשם אינו מכחיש את עצם נוכחותו באירועים המתוארים אך לאחר שבית המשפט בירר את העובדות ולאחר הקראה של כתב האישום לנאשם, אמירותיו מעידות כי אין מדובר בהודיה בביצוע עבירות בפה מלא וכי הוא מתכחש למעשים המיוחסים לו. עובדה נוספת שמלמדת אותי כי הנאשם אינו מבקש לנצל לרעה את ההליך הפלילי לרעה היא העובדה שהנאשם מבקש לחזור בו מהודיה בכתב האישום המתוקן שבתיק העיקרי בלבד ולא מתיק הצירוף. דא עקא שאם ביקש הנאשם לנצל לרעה את ההליך משיקולי רווח והפסד, הרי שהיה מבקש לחזור בו מהודיה בכתבי האישום שבשני התיקים.

12. במכלול הנתונים, מתעורר ספק שמא הודייתו של הנאשם במעשים שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן של התיק העיקרי, לא הונעה מתוך רצון חופשי ולא שוכנעתי כי מדובר בעמדה שאיננה נובעת משיקולים טקטיים ולפיכך, יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודיה בתיק זה.

13. לאור האמור, אני מורה על ביטול הכרעת הדין ומתירה לנאשם לחזור בו מהודיה. כתב האישום המתוקן יוצא מהתיק וההליך יתנהל לפי כתב האישום המקורי.

14. באשר לתיק שמספרו 11535-11-16 אני מורה על המשך ההליכים בתיק זה בלבד. אני קובעת דיון לטיעונים לעונש ליום 4.3.18 שעה 13:00. ביום זה גם תתקיים הקראה לתיק 57289-07-15 ותינתן תשובה מפורטת על ידי הנאשם וסנגורו.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ח, 17 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.